

Universitätsbibliothek Paderborn

Opvs De Ivdiciis Divinis, Qvae Devs In Hoc Mvndo Exercet

Accessit index concionatorius in omnes totius anni dies Dominicos & Festos, ab ipso Auctore confectus

Stengel, Georg

Ingolstadii, 1651

10. Christus quàm potens dæmonum expulsor?

urn:nbn:de:hbz:466:1-45701

272 Cap. XXVI. Decima morb. causa gloria Dei ex potentia &c. elucens.

Iob. 9. 13.

Iob. 9. 5.

Isa. 23. 4.

Iob. 40. 10.

Mat. 4. 15.

X.

March. 8. 16.

Isa. 53. 4.

Marc. 5. 16.

Luc. 8. 27.

S. Augustini.

lib. 2. de con-

fessu Euang.

cap. 24.

feriores procurat, & administrat, dicuntur esse, qui portant orbem, quia res, quas mouent, portare videntur: sed etiam mali dæmones, qui sunt rectores tenebrarum, tantæ sunt potentiae, ut montibus comparentur, & ab Isaia satan dicatur *Spiritus robustus*, quasi turbo impellens parietem: & alibi describatur in hunc modum: Ecce Behemoth, quem feci tecum, fœnum quasi bos comedet: fortitudo eius in lumbis eius, & virtus illius in umbilico ventris eius. Stringit caudam suam quasi cedarum, nervi testiculorum eius perplexi sunt. Ossa eius velut fistula ari, cartilago illius quasi lamina ferrea. Ipse est principiens viarum Dei, qui fecit eum, applicabit gladium eius, &c. Ecce absorbebit flumen, & non mirabitur, & habet fiduciam, quod influat Iordanis in os eius, &c. Immò hunc indomabilem esse homini, illis verbis indicatur: An extrahere poteris Leniathan hamo, & fune ligabis linguam eius: Numquid pones circulum in naribus eius? aut armilla perforabis maxillam eius? Tanta potentiae est diabolus. Sed potente hoc potentior est Christus, de quo apud Isaia legimus: Ego posui te quasi plaustrum triturans, &c. triturabis montes, & comminaces: & colles quasi puluerem pones, ventilabis eos, & ventus eos tolleret. Quæ nos facile, & absque labore facere posse significamus, dicimus diffidare ea posse, instar venti, si pulam trans tellum rapientis: ita superbos illos Atlantes, rectores tenebrarum, qui portant orbem, qui tamquam spiritus robustorum maria commouent, procellas in altum extollunt & excitant metuendas tempestates; totosque fluuios absorbent; Christus uno verbo expulit, diffidavit, & in abyssum relegavit.

Hoc Euangelista testantur, quorum unus ait: Obrulerunt ei multos dæmonia habentes: & ejiciebat spiritus VERBO: & omnes male habentes curavit: ut adimpleretur, quod dictum est per Isaiam Prophetam, dicentem: Ipse infirmitates nostras accepit: & agrovationes nostras portavit. Peculiare autem exemplum subjungit Marchæus, quod in regione Gerafenorum contigit, ubi occurserunt ei duo habentes dæmonia, de monumentis excusentes, sani nimis, ita ut nemo posset transire per viam illam. Marcus & Lucas unius tantum meminerunt, siue quia persona erat nobilior, ut putat Augustinus; siue quod alter longè sauior esset, multoque magis vexaretur, quippe qui ab integra legione dæmonum consideretur; & neq; ve-

stimento

simento in duebatur, neg. in domo manebat, nemo enim eum propter Marc. 5. 9.
sævitium recipere audebat. Sed non timuit hanc eius sævitium Luc. 8. 20.
Dominus; jure suo, potestate sua vsus, imperando jussit eum fa-
cessere: dicebat enim illi, Exi, immunde spiritus, ab homine isto. Qua Marc. 5. 8.
in re multa admiranda sunt, & vis imperij, & tot potentissimo-
rum spirituum cessio, & eorum petitio, & denique etiam impe-
tratio. Itaque è S. Thoma recolendum est, dæmones diuinitus
impeditos fuisse, quò minus multa de Christo agnoscerent, quæ
non impediti natura sua facile cognouissent. Audijssent enim
Angelum Gabrielem dicentem: Ecce concipes in utero, & paries Luc. 1. 31.
filium, & vocabis nomen eius Iesum. Hic erit Magnus, & Filius Al-
tissimi vocabitur, &c. Audijssent Elisabetham dicentem: Et unde Luc. 1. 43.
hoc mihi, ut veniat Mater Domini mei ad me? Cognouissent ex
multis alijs testimonij, Christum esse Filium Dei. Sed id ab-
conditum est ab oculis eorum, usque ad initium prædicationis
Christi; si enim cognouissent certò, non tentassent eum, sed id-
circo eum tentarunt, ut exploratè id cognoscerent: Si Filius Matth. 4. 3.
Dei es, die, ut lapides isti panes fiant: Et: Si Filius Dei es, mitte te
deorsum. Post hanc temptationem autem certò sciuerunt dæmones,
illum verum Dei Filium, & Messiam esse. Hinc legimus: Et non Marc. 1. 34.
sinebat ea loqui, quoniam sciebant eum, item: Exibant autem dæmonia Luc. 4. 41.
à multis clamantia, & dicentia, quia tu es Christus Filius Dei, & in-
crepans non sinebat ea loqui, quia sciebant eum esse Christum. Interim
nihilominus mysterium mortis eius, quod: ea ratione homines Vide S. Au-
ab ipsorum tyrannide esset liberatus, credibile est, non beae gustin. 1. 9. de-
cognouisse. Si enim certò cognouissent, vtique conati essent
eius mortem impedire, quam non impediuerunt, sed promoue-
runt. Quia miserunt in cor Iudæ, ut eum traderet: &, ut non. Ioan. 13. 22.
nulli putant, ijdem dæmones, paulò pòst, cùm certius cognouissent, quorsum Passio Christi tenderet, illam per vxorem Pilati
impedire voluerunt: Nihil tibi, & justo illi: ait, multa enim passum Matth. 27. 19.
hodie per vi sum propter eum. Sed haud satis conuenit inter Autho-
res, num somnium istud à dæmonibus, vel ab Angelis, vel à na-
tura profectum sit.

Interim dæmones, qui ex his duobus ejecti sunt, vim im-
perij tanti sentientes (ut cùm tot essent, & tam saui, & tamen

M m ad

XI.